

Barcs és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: v a s á r n a p.	Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos Szllágyi György. Telefon 34 →← Telefon 34	Egész évre 8 kor., félévre 4 kor., negyedévre 2 kor. Nyilttér soronkint 40 fillér.
--	--	--

A községi elöljáróságok figyelmébe.

Az ürményi kisgazdák és munkások ezeltől tíz évvel szövetkezetet alakítottak. Szövetkeztek, hogy minden tag néhány részjegyet vált heti 20 fillér befizetéssel s maguknak a szövetkezet egyes tagjainak egy kis tőkét gyűjtenek, azoknak pedig, akik kölcsönre szorulnak, olcsó kölcsönt ad.

Mi lett évek alatt a vállalkozásból?

Szinte csodálkozva írjuk, hogy mi lett belőle? Emlékeztet ez a mustármagra, amelyből terebélyes fa lesz.

Az Ürmény és Vidéke Hitelszövetkezetnek ez idő szerint 500 tagja van, akik 1055 darab 50 koronás üzletrészt jegyeztek, melyeknek névértéke 52.750 koronára rug s ebből 41.600 korona teljesen be van fizetve, a tartalékalap 9.800 koronát tesz ki, a takarékbetétek pedig a 180.000 koronát meghaladják. A takarékbetétek folyton emelkedőben vannak.

A szövetkezet néhány év előtt kibérelt 25 évre egy nagyobb kipu sztult szőlőt, azt betelepítette, ma közel hat holdas mintaszőlőtelepe van. Ennek a szőlőnek a

létesítése oly példaadó hatással volt a falu népére, hogy az ürményiek ma egyre-másra ujtják fel elpusztult szőlőiket.

Van a szövetkezetnek külön szikvizgyára. Ha valamely birtok, főleg szövetkezeti tagnak a birtoka, árverésre kerül, avagy bárminő ingóságok, a szövetkezetek nem engedik idegen kézbe jutni. Megszerzik a lehető legmagasabb áron, hogy aztán ismét apró részletekben kiadják a földet vásárolni kívánó községi lakosoknak. Az ürményi szövetkezet tehát a gyakorlatban régóta meghonosította a szövetkezeti parcellázást.

Van azonfelül négyezer méter-mázsa befogadó-képességű magtára, amely évről-évre több mezőgazdasági terméket értékesít. Van Tarnócon egy igen jóforgalmu fatelepe, amely különösen az épületfával csinál évről-évre több hasznos hajtó forgalmat. Megszerzi az árverésre kerülő házakat s azokat vagy közcélra boesátja, vagy pedig valamely hasznos vállalkozás céljaira berendezi.

Kalapót kell emelni már az imént felsorolt közhasznú munkásságáért is az ürményi szövetkezet vezetője előtt, de még elmondjuk azt is, hogy a szövetke-

zet egy külön, igazán mintaszerűen berendezett kórházat tart fenn, amely valóságos áldás az Ürmény és a vidéke lakóinak.

De itt van egy példa is: Alsósarkad, kis, szegényes viszonyok között élő község volt ezeltől tíz esztendővel Somogy-megyében. Ekkor a gazdák zsellérek, sőt a házzal bíró munkások elhatározták, hogy tejszövetkezetet alakítanak. Eddig tehene nem mindenkinek volt, a kinek volt, az se valami nagy hasznát látta. A tejet nem tudta értékesíteni. Amugy se volt senkinek jó tejelő jószágja. A ridegen tartott marha vékonyan engedi. Nem sok jelentősége volt az egész tehéntartásnak.

S mióta Alsósarkadon tejszövetkezet van azóta még a sarokvas is más. A házak kipenderültek, az udvarok képe megváltozott. A fészerekben szecs kavágó van. Az istállóbol három-négy szép piros tarka sétál ki, gazda, gazdaasszony gyönyörösége. A szóbeszéd tárgya is változott. Mig ezeltől a hiábavaló pletyka teremtett ádáz ellenségeket: most arról folyik a beszéd, hány litert ad a Bimbó? És csodájára járnak annak a tehéneknek, a mely naponként huszonkét liter tejet ad s a melynek tőgyét

T Á R C A.

Hivatalban.

Egy álmatlan éjszaka után az öreg Gergely szomorúnak, céltalanul talált az életet. Amióta nyugdíjazták, másként próbált élni, de sehogy sem tudott a régi rendtől elszakadni. Amint lassan öltözködött, valami fanyar érzés fogta el. Unalom kö zöny minden iránt.

Amint belenézett a tükörbe, visszahök kent. Mintha tíz évet öregedett volna. A hivatalos élettől napról-napra élő rendjében, a nagy megszokásban az életről, az öreg ségről s az elmúlásról egészen megfeledkezett. Félt. Gondolkodott. Elfa sarodot a szíve. Mit csinált eddig? Negyven év alatt! Az élet rohanó perceit, mint a fűvényt beleszórtá a hivatalos élet örökké, zúgó, rohanó árába; a sok parányi homokszem mind, mind elsodródott, nyomtalanul.

Nem tudott otthon maradni. Kőborolt az utcákon céltalanul s egyszerre csak a régi hivatala elé került. Különös érzés fogta el. A nagy ház komolyan, nyugodtan várta őt. Valami ösztönszerűleg vonta befelé. S egyszerre heves vágy ébredt a

lelélkében, hogy bemenjen a hivatalába, végigjárja újra a folyosókat, megnézzé a régi helyét, a kopott, szuette íróasztalát, hogy beszélgessen a kollégákkal.

A szíve dobogott, amint fölment a lépcsőn. Ugyanaz a lépcső; ugyanaz a fekete, piszkos vaskorlát, azok a kopott falak, mégis mintha minden új lett volna, a folyosó kitágult, a lépések másként kongtak. Régi emlékek játszadoztak a lelkén s elzékenyedett.

A hivatalnokok meglepetéssel ugráltak föl, amint benyitott a hivatalba.

Hát hogy van? Mit csinál? Hogy érzi magát? kérdezték több felől.

Gergely a bajuszát huzogatta s lassan, meghatottan mondotta: — Jól . . . elég jól . . . elég jól . . .

— Mi csak kioldunk! — kiáltott föl egy egészséges arcú, harminc év körüli hivatalnok. Bár én itt hagyhatnám ezt a rongyos hivatalt. Falma szeretnék menni, kis ház, kert . . .

— No no, — szól közbe Gergely.

— Ha mondom, — folytatta tüzesen a hivatalnok. — Ez nem élet. Levegő kell az embernek, a szabad természet. Csak az az élet!

— Boldog ember Gergely ur, — szól egy szelid arcú, szürke szemű, cvikkeres

kis ember s a homlokát vakargatta. — Ha nekem annyi időm lenne!

— Hát időm van . . . időm az van, — motyogott Gergely.

A cvikkeresnek fölesillant a szeme, ugy folytatta:

— Nem látta az új kagylóimat. Van egy gyönyörű példány. Xylophena genus! Nehezen jutottam hozzá! Csak egyszer ott barangolhatnék a tenger partján . . . magam gyűjthetném a kagylókat balakat preparálnék . . . Csak idő lenne hozzá, szabadság!

— Szabadság. Persze, — sóhajtott föl egy sápadt, szomorú arcú fiatalember, — Ha szabad ember lehetnék!

— Ugyan mit csinálna? — kérdezte gunyosan a másik.

— Azt én tudom, hogy mit csinálnék, — felelt a fiatal.

— Hehe, mi is tudjuk, — szól egy kis szürkülő fejű ember, aki eddig hallgatott. Versek irna hehe . . . verseket tegnap is találtunk egyet a kivonatok közt hehe . . . ugy, ugy.

A fiatalembere elpirult, a szeme villogot s hevesen kiáltozta:

— Hát igen. Verseket írnék! Mit tudják, hogy mit tudok én? Maguk is jajgatnak s mégis azt nézik egymásban, hogy

ugyan Sarkadon fejk, de a tejből készült vaját Londonban eszik meg. Mert az alsósarkadi tejszövetkezet Angliába szállítja a finom teavaját. A tejszövetkezeti központ igen szépen van felszerelve. A kis falusi tejszövetkezet forgalma a 200.000 koronát meghaladja. Van malac-hizlaldája s melékvállalatai.

Elmondottuk ezeket példaadás végett s befejezzük azzal, hogy a megyebeli községeket fölhozzuk a következőkre:

A földművelésügyi miniszterium tejjgazdasági (H. 2) ügyosztálya alá a tejjgazdaság különböző ágainak előmozdítása céljából a m. kir. országos tejjgazdasági felügyelőség (Budapest, földművelésügyi miniszterium) tartozik. Ez a hivatal szolgálja a tejjgazdaság minden irányu érdekét. Létesít tejjgazdasági vállalatokat, szövetkezeteket, bérleteket stb, szakkérdésekben díjmentesen felvilágosítást és utbaigazítást nyújt. Forduljanak hozzá tanító, lelkész urak és községi előjárók a ki a nép sorsának faluhelyén irányítója.

KRÓNIKA.

A slavoniai magyarság.

Most hogy a szanatoriumi estély előkészületei lázas sietséggel folynak s ebben a fárasztó munkában nemcsak a helybeliek, de még a vidékiek is élénk tevékenységet fejtenek ki alkalmam nyílt egy oly momentum megfigyelésére melyet nem szabad elhallgatnom. Lány akord vegyül a fűsiketítő zajba. Levél képében melyet egy Slavoniában élő honfitársam intézett hozzám. Igaz őszinte hang hallatszik. Csupa igazság s erő jellemzi a sorokat. Csak egy pár sort emelek ki a betűk

tömkelegéből. A levél abból az alkalomból iródott, midőn az illető uriembert a Szanatorium Egyesület gyarapítására rendezendő estélyi bizottságba történt megválasztásáról értesítette a titkárság.

„Becsés értesítésüket és a legmagasztosabb célt szolgáló bizottságban mint tagnak való megválasztásomat hálás köszönettel vettem, melynek annál is inkább kötelességemnek tartom tölem telhetőleg eleget tenni, hogy a sajnós ritkán mutakozó társadalmi érintkezést a tuloldali és az innenső magyarság között felélenköljöm” tsh.

Oazis a tenger pusztaságban. Jölesik a pihenés. Elmélazni a gondolon: vajjon el fog-e az idő jönni, midőn a büszke mell verdesés, mea culpa, mea maxima culpa helyett a tettek mezejére lépünk, „Slavoniai magyarság”! Fogalom előttünk, pedig csak szempillantásra van ide. És megis oly csekély az érintkezés a slavoniai és az anyaország magyarsága között. Idegen terület. Semmiféle kapocs nem fűzi őket hozzánk. Mi pedig: mundus vult decipi, ergo decipiatur. Mit törődünk mi a társadalmi érintkezéssel. De mit törődünk leginkább a slavoniai magyarsággal. Hm! Más gondjaink vannak! Szól a kaszinóbeli. Fontosabb ügyek kerülnek a szőnyegre, semmint elősegítsük a slavoniai magyarság és köztünk a társadalmi érintkezést. Pedig ez épp olyan fontos, mint akárcsak a mindennapi kenyérünk.

Szívvel lélekkel köszöntöm azta slavoniai uriembert. Fogadja magyaros kézzorításomat.

SEXTUS.

HIREK.

T. Olvasóinkhoz. Lapunk, anyomdában előállott munka torlódás miatt a szokottnál későbbben lát napvilágot. A késésért szives elnézésüket kérjük.

— **Márczius 15.** Ez idén élénkebben fogjuk megünnepelni Bácsoson ez örökké emlékezetes napot, mint más években, mert a „Bácsai Tarsaskör” is nagyszabásu hazafias, emlékünnepelet szándékozik rendezni. Örömmel fogadjuk e hirt, mert ezen

tervével csak hazafias érzületének adja tanujelét a tarsaskör. A közreműködők névsorát csak e hó végével fogjuk elárulhatni de a rendezőség élén oly agilis erők állanak, hogy az est művészi és erkölcsi sikere is előre biztosítottak mondható.

— **Közgyűlés.** Mult vasárnap tartotta meg a „Bácsai Tarsaskör” évi közgyűlését rendkívül élénk érdeklődés mellett. A mult évi zárszámadás bemutatása után a régi választmánynak a felmentvény megadatott és következet az új választás, melynek eredménye a következő: Elnök Kremzír Mór. Alelnök Steri. Hugó. Titkár Heller Géza. Pénztárnok Dorner Andor. Háznagy Bacher Mór Könyvtárnok Kardos Izso lett. A választmányba kerültek: Dr. Bing Ernő, Grosz Ferenc, Hertz József, Dr. Kapolyi Vilmos, Dr. Piszár Antal, Smidt Fülöp, Stern Lajos, Szirtes Sándor, A számvizsgáló bizottságba Schulhof és Günsberger választattak be. Megbízható forrásból úgy értelsülünk, hogy a tarsaskör a régi szellemmel szakítani óhajt és a társadalmi téren az őt megillető, vezető helyet szándékozik a jövőben elfoglalni. A tánc és olvasó termek magnagyobbításának valamint állandó színpad felállításának eszméjével behatóan foglalkozik az új választmány és úgy hisszük, ezen tervek megvalósításával Bács közönségét csak hálára fogja a tarsaskör lekötölni, a színpártolás eszméjével pedig bebizonyítja a tarsaskör vezetősége, hogy kulturális és hazafias téren is nemes missiót akar betölteni! Mi a magunk részéről őszintén kívánjuk, hogy siker koronázza fáradozásukat.

— **A Jozsef kir. Herceg Szanatorium Egyesület** vigalmi bizottsága ez uton kéri mindazokat, kik a február 20-iki estélyre nem kaptak meghívót, ebbeli igényeiket Zitter Gézánál, a vigalmi bizottság titkáránál bejelenteni sziveskedjenek.

— **Iparhatósági választottak megbízása:** mult hó 30-án megtartott iparhatósági megbízottak választása alkalmával 1909 évre a következő egyének választottak meg: Pajtás Jakab, Bódis Imre, Bradics Dezső, Kolovics József, Ruzsits József, Smidt Fülöp, Szirtes Adolf, Dorner Andor, Hotezer Fülöp, Weisz Sándor.

— **Záróra meghosszabbítás.** Mayer Mihály kávéháztulajdonos záróra meghosszabbítás végett folyamodott az illetékes vendőrhathoz. A hatóság méltányolta

mi a hivatalnok, nem azt, hogy mi az ember?

Gergely meghökken. Mintha ezek más lettek volna. Világosság áradt a homályos zuga. Az ő szíve is kinyílt. Lehajtott a fejét és csendesen, érzéssel mondotta:

— Luják, luják... én még szeretnék ide visszajönni...

A többi meglepetés-el kiáltott föl.

— Igazat mondok. — folytatta esőndösen Gergely. — Oh én is, én is... amikor még fiatal voltam... de aztán... akartam én is valamit... szenvedtem... valami ugy vonzott kifelé... de aztán... megsoktam, vagy mi ördög, de higgyék el: most szeretnék visszajönni. Hisz azóta nem élek, nem találok a helyemet. Mge szoktam ezt az életet. Atment a vérembe, aztán ha nincs egyéb... valamit kell csinálni... az ember azért ember...

Szóltam hallgatták az őreget, aki egy kicsit elidőlt azután lassan folytatta:

— Tudom, hogy másként volna. Talán meg kellett volna házasodni, vagy mi? Talán a feleség, gyerekek? De így mim maradt? Itt jól érzem magamat. Sokszor szidtam én is a hivatalt, de mégis... Most kiesett a talpam alól a föld. Ugy él itt az ember, mint kukac a földben. Azt hiszi, hogy ott az élet. Nem ismeri a napot!

Visszajövök, — mondotta Gergely s gondolkodva maga elé nézett. — Még ma megkérem az igazgatóságot.

— Elment az esze! De Gergely ur! — szóltak hozzá többfelől, de Gergely hadonászott s hevesen folytatta:

— Dehogy ment el az eszem! Megjött! Gondolkoztam, de már elég volt. A leg több ember föbe löhetné magát, ha gondolkoznék. Maguk utálják a hivatalt! Ela karnak menni? Tessék! Tegyük meg! Szabadok! Senkit se tartanak vissza! Tudják merre van az igazgatóság, csak szólni kell!

S végignézett a hivatalnokokon, akik megütődve álltak egy csomóban, vállat vontak, egyik, másik morgott valamit. A Gergely arc földerdült. Szívtartárat huzott elő a zsebéből, a hivatalnokok felé tartotta s szeliden mondotta:

— Bolond beszéd urak. Parancsoljanak! Gyujtsanak rá! Nos hát ki ül a helyemen? ... Nini, új térkép a folon? Az óra is más helyen.

Az ajtó hirtelen kinyílt s egy hamvas arcú fiatalember lépett be. Zavartan állt meg a csoport előtt, kalapját forgatta a kezében, körülnézett, majd fiatalos ügyetlenséggel hajolt meg a hivatalnokok előtt.

— Az új gyakornok vagyok, kérem szépen... Bartos Bendő... Az igazgató ur ide utasított, hogy itt foglaljam el a helyemet, ebben az osztályban...

Gergely a fiatal ember vállára tette a kezét, a szemébe nézett s úgy kérdezte tőle:

— Hivatalnok akar lenni fiatal barátom?

— Igen kérem, — szólt ez félénken s ide-cda ugrált a szeme.

— Nagyon fiatal még, — folytatta Gergely, — Nincs valamire hajlama? Nincsenek vágyai?

A gyakornok egészen megzavarodott: Megijedt a kérdésektől s zavartan hebegte.

— Az igazgató ur azt mondotta, hogy legszívesebben vesz föl a sok ajánlkozó közül... mert százan is ajánlkoztak kérem szépen... meg hogy jeles bizonyítványaim is voltak... azt hiszem, hogy meg fogok felelni... igyekezni fogok kérem szépen.

— Jó, jó. De hogy akar-e, szeret-e hivatalnok lenni? Napról napra bejönni? Ugyanazt a munkát végezni, napról-napra — egész életében.

Pillanatnyi csend lett. Mindenki hallgott. Künn sugárzott a déli nap, de az élet fényét fölfogta az egymásra torló ház-tömegek szorongó árnyéka. Az égnek csak egy parányi foltja. — mint egy tiszta szem sugaras tekintete, — csillogott át a szürke falak között.

A gyakornok a földre nézett. Halkan, bátortalanul törte meg a csendet:

— Ha az ember elvégzi az iskoláit, hivatalba akar jutni. Az anyám is annyira örült, hogy hivatalhoz jutok, hogy egy kis pénzt keresek — sirt örömben kérem szépen.

A hivatalnokok egyszerre megmozdultak. Az egyik Gergelyhez fordult s hevesen kiáltotta:

— No hát tessék elmenni! Mindenki szabad! Dehát mikor az egész világ megbolondult! Mikor mind be akar jönni! Kimenni egy se!

Mayer által felhozott indokokat s a kávé ház üzletére nézve a 10 órai zárórát éj-jeli 12 óráig meghosszabbította.

— **Az iszákosság elleni szerek ki-zárása a postai szállításból.** A belügy-miniszter a horvát bánnal egyetértőleg a G. Losley berlini cég által „Syrion” néven valamint a Coza Lusitane londoni cég által „Cozapor” néven forgalomba hozott az iszákosság ellen hirdetett szereknek, tekintettel arra, hogy azok csak a közönség félrevezetésére és kizsákmányolására szolgálhatnak, sőt esetleg az egészségre is káros hatással lehetnek, a postán való szállításból a magyar korona országainak területén kizárta. Ehhez képest a kereskedelemügyi miniszter utasította a postahivatalokat, fentnevezett szereket a postai szállításból kizárt tárgyak gyanánt kezeljék.

— **Iparpártoló kereskedők jutalmazása.** A Tulipán szövetség magyar védőegyesület a kereskedelmi miniszterhez beadványt intézett, amelyben azt javasolja, hogy az állam részesítse támogatásban azokat a kereskedőket, akik kizárólag magyar iparcikkek elárúsításával foglalkoznak.

— **Az epilepszia (nyavalyatörés) gyógyítása.** A világ legkiválóbb orvosai szüntelenül fáradoznak és kutatnak újabb és újabb gyógymódok után az emberiségre súlyos átokként nehezedeő betegségek ellen. E betegségek talán legborzalmasabbika az Epilepszia. E bajban szenvedőknek vigaszul szolgálhat azon értesülésünk, mely szerint egy magyar orvos e betegség ellen új és hatékony módszer, — amely már külföldön is méltó elismerésben részesült, — alkalmaz gyógy sikerrel. Ez orvos a Budapesten, Nagykorona utca 18 sz. alatt lakó dr. Szabó B. Sándor, ki készséggel nyújt felvilágosítást mindazoknak, kik gyógyító módszere segélyével e súlyos bajtól szabadulni óhajtanak.

— **Az igazi tavasz.** Még néhány hét és a föld föl szabadul a tél bilinesei alól. Vajha a beteg szervezet is megújodhatnék, miként a természet a tavas? által! Balga ember, ki ha beteg, lemond a megújulás, a gyógyulás reményéről. Ez elsősorban azokra vonatkozik, akik bármilyen ideg-betegségben, vagy ezekből eredő bajokban szenvednek. A reménységnek, a bizalomnak és a gyógyulásnak biztos módját tárja fel a szenvedő emberek előtt az „Ertekezés a Villamos Gyógymódról” című rendkívül érdekes könyv, s melyet ingyen és bérmentve zárt borítékban hűld meg bárkinek az Elektro Vitalizer Orvosi Rendelő Intézet Budapest, Körút 1. félemelet 50 sz. ha lapunkra való hivatkozással azt egy fevelezőlapon kéri.

— **Kereskedelmi alkalmazottak figyelmébe.** Tudni való, hogy az országos Munkásbiztosító Pénztár annak idején azon elvi határozatot hozta, hogy a kereskedelmi alkalmazottinak betegsége tartama alatt táppénz nem dukál. A Betegsegélyző ezen elvi határozatot azzal indokolta, hogy a kereskedelmi alkalmazott betegsége ideje alatt munkaadójától fizetését huzza. Ezen elvi határozatot Zitter Géza a magyar leszámítoló és pénzváltóbank tisztviselője egy terjedelmes beadványban a kaposvári választott bírósághoz megfellebbezte. Indokai ezen neveltséges elvi határozat megdöntésére azok voltak, hogy a betegsegélyző pénztár elvi határozata ellenkezik az 1907 XIX. tc. egész szellemével, tartalmával, mert a fenti törvény nem tesz különbséget kereskedelmi alkalmazott s ipari (durva munkát végző) munkás között. Viszont a betegsegélyző pénztár állapot az államban képezve, — nyakrafőre hozza az elvi határozatokat, melyek nemcsak a kereskedelmi alkalmazottakra, de még a törvényre nézve is sérelmesek. A munkásbiztosító pénztár mint a szociális intézmények legfényesebbike, nem vonhat kasztszerűleg határvonalat kereskedelmi alkalmazott és munkás közé.

Mert hisz a törvény világosan rendelkezik, midőn félre-magyarázhatatlanul kimondja, hogy biztosítási kötelezettség alá esnek mindazok, kiknek fizetése kétezer-négyszáz koronát vagyis átlagos napi keresete 8 koronát meg nem üti. És még egy hatalmas érv ezen elvi határozat megsemmisítésére az, hogy a munkásbiztosító pénztár elvi határozata ép azokat sújtja, ép azokkal bánik el legmostohábban, kik tagjárulék címén a pénztárba a legnagyobb kvótát fizetik. Ez az anomália most megszünt. Mert a kaposvári bíróság egyhangulag magáévá tette ezen érveket s itéletileg egyetemlegesen kimondotta, hogy a kereskedelmi alkalmazottaknak ép úgy jussuk van a táppénzhez, mint az ipari vagy más alkalmazottaknak.

Mondanunk sem kell, hogy ez az ítélet a kereskedelmi alkalmazottak körében általános meglepetést keltett s a kaposvári bíróság ezen humanus ítéletéről csak őszinte elismerés hangján szólhatunk.

S z i n h á z.

Emelkedünk. Egy fokkal feljebb szállunk. Mégis halvány vonás a zajos, nagyvárosi életből. Ha efemer élet is ez. Igazán kár. A baresi publikum is, no meg Thalia papjai is (a nőket sem kivéve) megérdemlik a támogatást, Ezek a színészek derék népek. A magyar nyelvnek és a kulturának uttörői, vándor madarai. Ma itt, holnap ott. A vidéki színészek (bocsánat!) a szegény emberek sorsa az osztályrészük.

Mit mondjak? Kritikát? Nem! Kritikának csak azt, hogy szép összhangban játszanak. Kerényi direktor a legújabb irányu darabokat hozza a színre, csak hogy a baresi publikum finomult izlését kielégítse. Szombaton az előadások méltó ouvertourjét (Lemondás). Vasárnap a kecskeméti író-polgármesternek a Király színházban óriási sikert aratott történelmi színművét (Helyre asszony). Mint mindenhol, úgy itt is, a közönség spontán elismeréssel jutalmazta a szereplők összhangzatos játékát. — Hétfőn a Tatárjárás című operett került színre. Ez alkalommal is igen élvezetes estében volt része a jelen voltaknak. A közönség nagy érdeklődését bizonyítja, hogy a színház-helyiség zsufolásig megtelt. Színészeink játéka általános tetszést aratott. Hisszük, hogy a közönség a még hátra levő rövid időre, mit a színészek Barcson töltenek, nem vonja meg pártfogását a derék társulatától.

TÁNCMULATSÁGOK.

Szanatórium estély.

Mind nagyobb és nagyobb hullámokat ver az a mozgalom, mely „Csak egy virág-szálat” jegyében megindult.

A rendező bizottság mult hó 31-ikén tartotta első teljes ülését. Együttal örömmel konstátáltuk, hogy ezen ülésen nemcsak a helybeli vigalmi bizottsági tagok, hanem még a vidékiek is szép számmal jelentek meg. A vigalmi bizottság elárúsításra a következő urleányokat kérte fel: Bonezy Margit, Fehér Erzsébet, Fried Margit, Günsberger Irénke, Kovácsics Irén, Krausz Erzsébet, Kremzner Vilma, Kremzír Alma, Leindörfer Kamilla Piszár Lujzika Papfy Antonia Schuifhof Ilomka, Stern Marianna és Paula, Úveges Mariska, Wechsler Melania. Midőn e sorokat írjuk a belépő jegyek „első kiadását” (250 drb.) a közönség elkapkodta ugyannyira, hogy a vigalmi

bizottság második kiadást rendez s további háromszáz belépő jegyet bocsájt áruba. Valóban ezeknek a szép lányoknak serege nem kimél fáradságot, csak hogy a magasztos célt diadalra juttassa.

A rendező bizottság titkárságához vidékről naponta érkeznek a részvételre való bejelentések. A rendező bizottság titkársága ezuton kéri mindazon vidéki résztvevőket kik szállásra igényt tartanak, hogy ebbeli kérelmüket a vigalmi bizottság titkárságánál már most bejelentésék. Csak ugy érhető el az hogy a vidékiek ebben a kis metropolisban ép oly komfortot találjanak, mint akárcsak otthon.

A rendező bizottság listáját a titkárság lezárta. Számszerint 100 rendező várja a nagy nap felvirradását. Ugy látszik, hogy megfordított időket élünk. Eddig sajnos itt-ott láthatunk esendes resignációban ülő lánykát. Most azonban a fiatalemberekre fog a rud rájárni. Azok fogják a petrezselmet, szervírozni. Biztatd jelenség a szép lányokra, de egyuttal kacagtató látvány is lesz, midőn a fiatalemberek térdre borulva esengnek. „Csak egy szép táncért!”

KÖZGAZDASÁG.

A „Hermes” Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság, Budapest, heti jelentése a tőzsdéforgalomról és a pénzpiacról.

Budapest, 1909. jan. 28.

Az értékpapírforgalom a lefolyt héten nagyobb arányokat öltött, és a tőzsde határozottan szilárduló irányzatot követett. Különösen a bank részvények állottak az érdeklődés előterén, de e mellett egyes iparvállalati részvények is, élénk kereslet mellett jelentékeny áremelkedést értek el, amire elsősorban a közzétett zárszámadások kielégítő eredménye és kedvező mérlegbecslések szolgáltatottak indító okot.

Mint azon papirokat, melyek különösen nagy árjavulást értek el, megemlítjük a magyar hitel, magyar jelzáloghitelbank, Ganz féle vasöntőde és gépgyár, salgótarjáni vasmű, magyar villamossági és beocsini cementgyár részvényeket, mely utóbbiak részben azor hír folytán képezték élénk vásárlás tárgyát, hogy a cementcartertel megújítása küszöbön áll, főleg azonban azon oknál fogva, hogy ezen vállalat üzletmenete állandóan nagyon kielégítő, és a lefolyt esztendőre a mult évit jóval meghaladó osztalék remélhető.

A befektetési értékek piacán még mindig nem állott be élénkülés, sőt Bécsben — cserében a 4 és fél százalék magyar kincstári jegyekkel — nagyobb mérvű eladások történtek a 4 százalékos magyar korona-járadék címleteiben, mindazonáltal fennáll azon általános nézet, hogy amennyiben a pénzhiány, mely egyelőre különösen a külföldön mindig nagyobb arányokat ölt, hozzánk is áterjed, a fix kamatozású értékekben nagymérvű kereslet fog mutatkozni.

Tartós sorsjegypiacnak szilárdsága, és csaknem összes cathogoriák kisebb-nagyob áremelkedést értek el.

A hét nevezetesebb árfolyamváltozásai a következők voltak;

jan. 28. febr. 4.

40/0 magyar koronajáradék	91.10	91.05
Magyar hitelrészvény	729.—	7451.—
Magyar jelzáloghitelbank részvény	413.—	425.—
Salgótarjáni kőszén bánya részvény.	583.—	588.—
Magyar villamossági részv.	305.—	325.—
Beocsini cementgyár részv.	595.—	625.—
Ganz féle vasöntőde és gépgyár részv.	2900.—	3000.—

Ó jaj!

Köhögés, rekedtség
és elnyálkásodás ellen
gyors és biztos hatásuk

Egger mellpasztillái
az étvágyat nem rontják
és kitűnő ízűek.

Doboza 1 és 2 kor.
Próbadoboz 50 fillér.

Fő és szétküldési raktár:
„NÁDOR” gyógyszertár
Epest, VI., Váci körút 17.

Megfojt ez az
átkozott köhögés!

Éljen!

Egger mellpasztillája
csakhamar
meggyógyított!

Kapható:

BARCSON	Kohut Sámuel	} gyógyszertárakban.
BARCSOTELEP	Szönyi Richárd	
SZIGETVÁR	Visy Sándor	
	Salamon Jenő	

16-26

**Szőlőoltvány, amerikai és hazai
vesszőeladási hirdetés.**

A nagyméltóságú Földművelésügyi Mi-
nisterium 60900/1896. számú szokvány-
rendelete szerint

válogatott első osztályú sima és gyökeres
**Ripária-Portalis, Rupestris-
Monticola és Vitis-Soionis**
amerikai vadvessző, valamint ugyanily
alanyokra nemesített, fenti rendeletnek
mindenben megfelelő a legkiválóbb bor
és csemege fajta

gyökeres fás és zöldoltványok
ugyszintén hazai sima és gyökeres
vesszők kerülnek nálunk ezen évben
nagymennyiségben eladásra.

Badacsonyvidéki Szőlőtelep
kezelősége.

16-26 Tapoleza, (a Balaton mellett.)

NOXIN

A legjobb
cipő-
kém

NOXIN

A szabadalmaz.
kulccsal.

Főraktár BARCSON:
Weisz Sándor és Friedmann Miksa
uraknál.

LEGNAGYOBB SZŐLŐOLTVÁNYISKOLA
AZ ÁLLAMI FELÜGYELET MELETT LÉTESÜLT

**MILLENNIUM
TELEP
NAGYŐSZ**
TORONTAL M.

TERJEDELME 500 KAT.HOLD
KÉSZLET SOK MILLIÓ
ÁRJEJZÉK INGYEN

MILLENNIUMTELEPEN-VETTEM

NEM A
MILLENNIUMTELEPEN-VETTEM

Kevésbé használt és igen jó karban levő
részben még egészen új mindennemű bu-
tor eladó. Ugyanott pehelytoll is eladandó.

Bővebbet

őzv. Hercog Ignácnénál
Bares I.

TAJTÉKPIPÁK nagy választékban.

Szabott árak!	Penkala töltő írónok a legjobbak. Darabja 1.20 kor.	Ajándéktárgyak a legdiszesebb íróeszközökben.	Gyermek- játéktárgyak legnagyobb választékban.	Könyvkötészeti munkák a legizléesebb kivitelben azonnal készíttetnek.
	Imakönyvek legdiszesebb kivitelben.	Nyomatványok a legizléesebb kivitelben azonnal készíttetnek.	Képeslapok legnagyobb választékban.	

K a p h a t ó k

Szilágyi György Barcs

könyvnyomda, könyvkötészet és papirkereskedésben